

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 82. Theophilii Glaseri obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

vinistas concors immutarit: Pariter Sæc. XVII.
Hunnius *Calvino* suo *Judaizante* sicut A.C. 1603.

& ceteris suis Scriptis contra Calvinis-
tas editis vehementer offendit Refor-

*Comment.
ad Genes.*

matos, ex quibus Andreas Rivetus, ut
suum Calvinum tueretur, acriter eum
perstrinxit his verbis: *iniquissimum est in-*
ter alia, quod calumniose traduxerit tan-
quam prævaricantem, cui vitio nemo mi-
nus obnoxius fuit, quam Calvinus, sed
argumentorum pondere potius agere vo-
luit, quam numero, quod certe fuit stre-
*nu*m* disputatoris, non ignavi blateronis,*
quales plerique fuerunt, qui leoni mortuo
timidi alioqui lepores barbam vellicare
ausi sunt.

Mox tamen Hunnius vindicias vul-
gavit aduersus Rivetum. Ceterum hic
Scriptor plures elucubrabat tractatus,
qui quinque voluminibus comprehensi-
typis prodiere: ex quibus tamen præ-
cipue celebrantur ejus commentarii in
Epistolas D. Pauli, necnon tractatus de
Majestate S. Scripturæ. Periit Hunnius
hoc anno die quarta Aprilis, ætatis
suæ quinquagesimo tertio.

§. LXXXII.

Theophilii Glaseri obitus.

Huic anneximus Theophilum Glase-
rum, qui Renersdorffii in Misnia
D d 4 Christian
Schlegel
vit. Glas.

Sæc. XVII. anno post Christum natum millesimo
A. C. 1603. quingentesimo quinquagesimo tertio
natus, in patria sua humanioribus literis
operam dabat, Georgii Fabricii mag-
isterio usus: anno autem millesimo qui-
gentesimo septuagesimo primo Witten-
bergam profectus ibidem tanto profecto
se sacratoribus Muis dicabat, ut si
Magistrum promoveretur: Eo tempore
nova Protestantium secta velut urbi ca-
tulus adhuc informis erat, ac ipsius
met Lutheri Proto-parentis discipuli
præcipue Melanchton circa articulum
de cæna Domini, de ubiquitate seu
omni præsentia Christi Domini & de
communicatione Idiomatu inter se
acerbe collidebantur, imo præfatus
Melanchton per Lutheri metum sit
suæque conscientiæ injustam vim ille-
tam fuisse querebatur, unde Luthera-
na reformatio potius factio, quam Re-
ligio esse cæperat, indies crescente nu-
mero illorum, qui Melanchtoni adha-
serant, ac propterea Crypto-Calv-
nistæ appellabantur: cum autem Lu-
therani ac præcipue Jacobus Andreae
& Chemnitius concordiæ formulam e-
derent, hanc quoque Glaserus suo fit-
mabat chirographo. Creverat inde tan-
topere hujus Theologi auctoritas, ut
in Reinhartsheimensem Pastorem eli-
geretur, atque anno Incarnationis Do-
minice

minicæ millesimo quingentesimo octo-
gesimo Super-intendens nominaretur, Sæc. XVII.
A. C. 1603.
quam tamen dignitatem humilis vir eo
tempore recusabat, ut postea pinquiori
proventu majorique honore Dresdæ
tertii post dictam Reformationem Su-
perintendentis, ut vocant, officium a-
quireret, quo etiam obtento circa an-
num millesimum quingentesimum nona-
gesimum primum magno sectæ suæ fer-
vore functus est, atque adversus Cal-
vinistarum dogmata, quæ bini sui Præ-
decessores fors ad accensam Lutheri
facem cæcutientes clam invexerant,
strenue decertabat, donec die secunda
Martii ad supremum Judicem Deum
evocaretur. Scripsit varia, ac præpri-
mis *Lutheri doctrinam contra Sacramen-*
tarios, necnon *Aristeiam de versione Se-*
ptuaginta viralı edidit. Hujus viri vi-
tam elucubravit Christianus Schlegel
Dresdæ anno Christi millesimo sexcen-
tesimo nonagesimo octavo typis edi-
tam, quæ tamen tot fabulis, insulsis-
que adulacionibus inspersa est, ut in-
densissimo ignorantiae sæculo scripta
videatur.

§. LXXXIII.

Thomæ Carturiti decessus.

D d 5

Obiit